

Студијски програм/студијски програми: Основне академске студије специјалне едукације и рехабилитације (модули: Инклузивно образовање, Вишеструка ометеност, Логопедија)			
Врста и ниво студија: основне академске студије – студије првог степена			
Назив предмета: Олигофренологија (Сер.оли.1.1.)			
Наставник: Светлана С. Каљача			
Статус предмета: обавезан			
Број ЕСПБ: 5			
Услов: -			
Циљ предмета Упознати студенте са савременим концептом интелектуалне ометености и карактеристикама особа са интелектуалном ометеношћу.			
Исход предмета Студенти ће стећи знања о савременом концепту интелектуалне ометености, етиолошким факторима, основним епидемиолошким показатељима, развојним карактеристикама особа са интелектуалним тешкоћама и моделима пружања подршке. Након положеног курса студент ће моћи да разуме концепт интелектуалне ометености, да анализира посебне потребе за подршком у различитим фазама животног циклуса, да креира програме за пружање подршке и да учествује у тиму за њихову реализацију и евалуацију.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>		<i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Терминологија у олигофренологији. 2. Савремена дефиниција интелектуалне ометености. 3. Преваленција и инциденција интелектуалне ометености. 4. Узрочници интелектуалне ометености. 5. Утицај социо-културних чинилаца на интелектуално функционисање. 6. Етичке дилеме у превенирању интелектуалне ометености. 7. Развојни приступ феномену интелектуалне ометености. 8. Лака интелектуална ометеност. 9. Умерена интелектуална ометеност. 10. Тешка и дубока интелектуална ометеност. 11. Синдром специфичне хомологије. 12. Рани развој деце са интелектуалном ометеношћу. 13. Модели школовања деце са интелектуалном ометеношћу. 14. Транзиционо планирање. 15. Запошљавање особа са интелектуалном ометеношћу. 16. Живот у заједници особа са интелектуалном ометеношћу. 17. Деинституционализација. 18. Остваривање права из области образовања, здравствене и социјалне заштите. 19. Запошљавање особа са интелектуалном ометеношћу. Сексуалност особа са интелектуалном ометеношћу. 20. Одрасле особе са интелектуалном ометеношћу у улози родитеља. 21. Квалитет живота особа са интелектуалном ометеношћу. 		<ol style="list-style-type: none"> 1. Упознавање са речима и синтагмама за означавање интелектуалне ометености у научној литератури, легислативи и неформалном дискурсу. 2. Одређивање фактора ризика. 3. Класификација особа са интелектуалном ометеношћу према степену интелектуалног функционисања. 4. Класификација особа са интелектуалном ометеношћу према степену потребе за подршком. 5. Одређивање посебних медицинских и бихејвиоралних потреба за подршком. 6. Креирање индивидуалних профила подршке. 7. Анализа креираних профила подршке. 8. Израчунавање индекса за процену интензитета подршке. 9. Упознавање са принципима транзиционог планирања. 10. Израда транзиционих програма. 11. Анализа креираних транзиционих програма. 12. Упознавање са таксономијом пружања подршке у запошљавању. 13. Креирање програма сексуалне едукације. 14. Превенција институционализације и реинституционализације. 15. Основни принципи процене квалитета живота особа са интелектуалном ометеношћу. 	
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Каљача С. Умерена интелектуална ометеност. Београд: Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, ЦИДД 2008. (одабрана поглавља). 2. Каљача С, Јапунца-Милисављевић М. Живот у заједници особа са интелектуалном ометеношћу. Београд: Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, ЦИДД 2013. (одабрана поглавља). 3. Глумбић Н. Интелектуална ометеност. ФАСПЕР, Београд 2013. (у припреми). 4. Глумбић Н. Етичке дилеме у превенцији и третману ометености. Нове тенденције у специјалној едукацији и рехабилитацији, Златибор, Србија, 30. мај – 03. јун. 2007:187-212. 5. Глумбић Н, Каљача С, Јовановић М. Потреба за подршком интелектуално ометене деце у транзиционом периоду, Београдска дефектолошка школа 2005;11(2):163-170. 6. Глумбић Н, Бројчин Б. Ометеност и сиромаштво. Социјална мисао 2008;15(4):91-101. 			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 45	Вежбе: 30	Други облици наставе:	
			Студијски истраживачки рад:
Методe извођења наставе: предавања; интерактивна настава; рад у групама; практичан рад; <i>Power- Point</i> презентације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе		поена	поена
активност у току предавања		5	писмени испит
практична настава		10	усмени испт
колоквијум-и		40
семинар-и			